

בית הדין להגבלים עסקיים

בקשה 63/00

ה"ע 3574/00

ה"ע 3666/00

לפני:

כבוד השופט י. עדיאל – המשנה לאב בית הדין

פרופ' אמיר ברנע – חבר

עו"ד ירון קידר – חבר

בעניין:

1. כאן תקשורת מקומית בע"מ ואח' כולן ע"י ב"כ עו"ד ארדינסט בן נתן ושות'

המבקשות

ובעניין:

1. הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ ואח' כולן ע"י ב"כ עו"ד ד"ר שרה פרזנטי ואח'

המשיבות (המבקשות בה"ע 3574/00)

ובעניין:

2. הפדרציה למוסיקה ישראלית וים תיכונית בע"מ ואח' ע"י ב"כ עו"ד יוחאי חי

המשיבים (המשיבים בה"ע 3666/00)

נגד

1. איגוד לשכות המסחר ע"י ב"כ עוה"ד פישר, בכר, חן ושות'
2. התאחדות בעלי אולמות אירועים בישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליאור חלימי
3. התאחדות המלונות בישראל ע"י ב"כ עוה"ד פזית דן

המתנגדים

ובעניין:

4. הממונה על ההגבלים העסקיים ע"י ב"כ עו"ד מרשות ההגבלים העסקיים

החלטה

1. החלטה זו מתייחסת לשתי בקשות: הבקשה האחת היא בקשתן של חברות הרדיו האזורי להצטרף לדיון בבקשתן של הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ והפדרציה למוסיקה ים תיכונית (להלן: "הפדרציות") לאישור ההסדרים הכובלים נשוא הבקשות. הבקשה השניה היא בקשתה של הפדרציה למוסיקה ישראלית וים תיכונית להפריד את הדיון בשאלה הכלכלית, לעניין עלותה האלטרנטיבית של ההצגה הפומבית, ולדון בה עם המבקשים בנפרד ובמנותק מהדיון בבקשה בתיק ה"ע 3745/00.

בקשת ההצטרפות

2. המבקשות הן 7 חברות המפעילות תחנות רדיו אזורי מכוח זיכיונות אשר ניתנו להן על-פי חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו התש"ן-1990, והן מבקשות מבית הדין להפעיל את סמכותו בהתאם לתקנה 27 לתקנות ההגבלים העסקיים (סדרי-דין בבית הדין ובערעור התש"מ"ט-1988 (להלן: "התקנות"), ולצרפן כצד להליך המתנהל בעניין הבקשות לאישור הסדרים כובלים אשר הוגשו בתיקים אלה.

3. עניין של המבקשות בצירוף, כעולה מהבקשה, מקורו בכך שהן משדרות יצירות מוסיקליות, אשר לצורך השמעתן הן נדרשות לקבלת היתר שימוש ותשלום תמלוגים לשתי הפדרציות. לאור כך, טוענות המקשרות, שיש להן עניין רב בתנאים אשר ייקבעו בסופו של יום – אם וכאשר – יינתן להסדרים הכובלים האמורים אישורו של בית הדין.

ביום 4.9.00 קבע בית הדין כי המבקשות תגשנה את כל התצהירים שלהן, לרבות חוות-דעת, לעניין גובה התעריפים בתוך 90 יום, וכי המתנגדים יוכלו להגיש את תצהיריהם, לרבות חוות-דעת נגדיות, בתוך 90 יום מיום קבלת תצהירי המבקשות וחוות הדעת מטעמן, לאור כך, טוענות המבקשות, "כי מן הראוי שגם קולן יישמע במסגרת הראיות בהליך זה, והן מעוניינות בהגשת תצהירים וחוות-דעת לאחר שהתצהירים וחוות הדעת מטעם מבקשות אישור ההסדר הכובל יומצאו לדין".

4. המבקשות בבקשה לאישור ההסדר הכובל (שתי הפדרציות) הודיעו כי אינן נוקטות עמדה בבקשה ומותירות את ההחלטה בעניין לשיקול דעת בית הדין. עם זה, ציינו הפדרציות, כי הן סבורות שבצירוף צדדים נוספים להליך בשלב מאוחר זה יש כדי לסרב את ההליך ולהשהות את ניהול הדיון.

הממונה הסכים לבקשה, "ככל שמטרת ההצטרפות מוגלת להגשת תצהירים וחוות דעת מטעמן".

5. יש ממש בטענתן של הפדרציות, כי צרוף צדדים נוספים להליך בשלב מאוחר זה עשוי לסרב את ההליך ולשהות את הדיון בו.

6. המבקשות לא פירטו בבקשתן מה הן הטענות שאותן בדעתן להעלות אם יותר להן הצירוף. אולם, מהבקשה עולה כי הן חוששות שהן עשויות להיפגע מהתנאים שייקבעו בבסיס האישור של ההסדרים הכובלים. משמע, המבקשות טוענות כי הן עלולות להיפגע עקב

אישור ההסדר על תנאיו. לכך בדיוק נועד ההליך של הגשת התנגדות לבקשה לאישור הסדר הכובל, דבר שלא נעשה על-ידי המבקשות במועד, וגם כיום הן אינן מבקשות להאריך את המועד להגיש התנגדות להסדר.

7. על-פי סעיף 8ב לחוק ההגבלים העסקיים התשמ"ח-1988, אדם העלול להיפגע מהסדר כובל רשאי להגיש לבית הדין התנגדות מנומקת בכתב תוך 30 ימים מיום פרסום ההודעה ברשומות על הגשת הבקשה לאישור ההסדר הכובל.

8. תקנה 27 לתקנות אמנם מאפשרת לבית הדין לצרף בכל שלב של הדיון כבעל דין מי שימצא לנכון בתנאים שיראו לו. אולם, תקנה זו לא נועדה לעקוף את המועד שנקבע בחוק להגשת התנגדות. יתר על כן, מי שמבקש להצטרף כצד לדיון צריך לשכנע את בית הדין כי בידו לתרום לבירור ההליך. בשלב זה, אל המציאו המבקשות כל חומר שהוא, ממנו ניתן ללמוד מה התרומה שתצמח לדיון מצירופן להליך. עצם ההודעה על כוונתן, אם בית הדין ייעתר לבקשה, להגיש תצהירים וחוות דעת כלכלית, אין בה כדי לאפשר לבית הדין לעמוד על התרומה שתצמח מהצירוף.

9. עם זה, איננו דוחים את הבקשה כליל ואנו מאפשרים למבקשות להגיש בתוך 30 יום מהיום את כל החומר שברצונן להציג בפני בית הדין: הן תצהירים והן חוות-דעת כלכליות או כל חומר אחר. רק לאחר הצגתו של חומר זה נוכל לקבוע עמדה באשר לתרומה העשויה לצמוח מצירופן של המקשות להליך, כמו גם לשאלה עד כמה יהא בצירוף כדי לעכב את הדיון או להשהותו.

הבקשה לפיצול הדיון

10. בבקשה התבקשה הפרדת הדיון בנושא הכלכלי של עלותה האלטרנטיבית ששל ההצגה הפומבית של יצירות המבקשת מהדיון במסגרת הדיון בבקשת הפדרציה למוזיקה עם תיכונות (ה"ע 3666/00) מהדיון בבקשתה של הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות (בקשה ה"ע 3574/00). אולם מנימוקי הבקשה עולה שטוענת המבקשת, למעשה, היא שלהשמעה האלטרנטיבית – שלא בדרך של גבייה מרוכזת – אין כל ערך עצמאי. עוד נטען בבקשה, שלמבקשת, כארגון צעיר וקטן יחסית של מפיקים עצמאיים ובתנאי השוק הישראלי המאופיינים ביחסי כוחות לחלוטין בלתי שוויוניים, אין למבקשת כל יכולת לכפות את מחירה על המשתמשים. מכאן משתמע שגם בהשמעה המרוכזת, היינו, באמצעות ההסדר הכובל נשוא הבקשה, הגם שיש לה ערך כלכלי כלשהו, אין משום ניצול כוח קרטליסטי שמקורו בהסדר הכובל, שכן למבקשת אין כוח כזה.

בסיומה של הבקשה טוענת המבקשת שלדעתה, "בדיקה השוואתית בין מחירי הרישוי הנגבים על ידה כיום, אל מול המחירים שהיו נגבים אילו היתה נערכת גביה פרטנית מכל מפיק עצמאי בנפרד, הנה בדיקה שבנוסף להיותה אקדמאית ותאורטית בלבד – **גם אין כל יכולת לבצעה**". (הדגשה במקור). לפיכך, טוענת המבקשת, כי היא סבורה ששכלל, אין מקום להגיש חוות דעת כלכלית בעניין התעריפים האלטרנטיביים לתעריפים הנקבעים על-ידי תאגיד לניהול משותף של זכויות

11. כל הטענות האמורות אינן מצדיקות הפרדת הדיון. אם המבקשת סבורה שאין מקום להגשת חוות דעת כלכלית מטעמה, היא רשאית, כמובן, שלא להגיש חוות דעת כזאת. זאת בלא שנחוה דעתנו בשלב זה על ההשפעה שעשויה להיות נודעת לאי הגשתה של חוות דעת כזאת על ההליך. ואולם, אי הגשת חוות דעת כלכלית, איננה מצדיקה להפריד את הדיון בין שתי הבקשות. כפי שמציין הממונה בתגובתו, חרף ההבדלים בין שתי הפרציות, קיימים נושאים עובדתיים משפטיים ועובדתיים רבים המשותפים לשתי הבקשות, ואלה מצדיקים קיום הדיון בשני ההליכים במאוחד, כפי שהוחלט בשעתו.

12. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' באדר תשס"א, (27 בפברואר 2001), בהעדר הצדדים.

המזכירות תמצאי העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

עו"ד ירון קידר	פרופ' אמיר ברנע	יהונתן עדיאל, שופט
חבר	חבר	המשנה לאב בית הדין